

[Bertel Haarder.]

det tidspunkt, hvor anmeldelsen af sygdomstilfældet skulle have været anmeldt. Fra det tidspunkt slipper arbejdsgiveren altså for at skulle betale længere. Men hvis det så senere viser sig, at det var en sygdom, hvad sker der så? Skal arbejdsgiverens pligt til at betale så vågne op igen? Eller skal det sociale udvalg betale gildet, fordi en lønmodtager ikke melder, at vedkommende har været syg? Måtte det ikke snarere være sådan, at lønmodtageren fik den risiko pålagt sig selv, at hvis man ikke engang får meldt, at man er syg, uden at have en ordentlig grund til ikke at gøre det, så mister man dagpengene? Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun kan klare dette problem op. Jeg er ikke den eneste, som ikke rigtig har kunnet gennemskue det her. Jeg kan nævne, at man vistnok i sidste nummer af bladet Arbejdsgiveren også peger på dette problem. Ministeren har jo, som der står i bemærkningerne, ikke fulgt den indstilling, som er kommet fra LO og Dansk Arbejdsgiverforening.

Angående dagpenge under adoption vil vi også se velvilligt på det, idet vi dog har lidt forskellige anskuelser i venstres gruppe. Man må nok sige, at hvis man skal dyrke lighedsprincippet i den grad, som der er tale om her, er der mange ting, vi skal have taget op i vores lovgivning. Men på den anden side, så har små sager også deres ret, og vi vil ikke på forhånd afvise, at vi vil være med også til dette.

Jørgen Junior (FP):

Jeg skal ligesom hr. Bertel Haarder udtrykke et ønske om, at der i socialudvalget fremkommer oplysninger til belysning af, hvorledes loven har virket i de to år, men med hensyn til det foreliggende kan vi stort set tilslutte os det. Det gælder såvel ankeændringerne som de ændringer, der er forårsaget af fælleshenvendelsen fra arbejdsgiverne og LO, og det gælder også med hensyn til barselhvileperioden.

Det eneste, vi ikke kan tilslutte os, er det sidste punkt om de 1,2 mill. kr. til de adoptionsøgende forældre. I øvrigt er der et par spørgsmål, som vi gerne vil stille i udvalget i forbindelse med, hvorvidt der eventuelt er nogen omkostningsforøgelse i forbindelse med barselhvileperioderne. Men i øvrigt kan vi tilsige vor positive støtte.

Edele Kruchow (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Gunner Baunsgaard, er forhindret i at være til stede, skal jeg oplyse, at det radikale venstre ser med velvilje på det foreliggende lovforslag og de justeringer, det indeholder, bl. a. som følge af oprettelse af amtsankenævn.

Vi er enige i, at det er nødvendigt at lette det store pres på den sociale ankestyrelse, og er positive over for tanken om at gøre dagpengeudvalgets afgørelser endelige.

Det har længe vakt kritik, at der ikke gives adoptanter en vis compensation for tabt arbejdsfortjeneste i lighed med dagpenge i barselhvileperioden. Vi ser med forståelse på forslaget om en vis dagpengeydelse til adoptanter, men vi vil i udvalget drøfte spørgsmålet nærmere under hensyntagen til vor adoptionslovgivning som helhed og også under hensyn til, at der er behov for ret til fravær i særlig grad, hvor det stilles som betingelse for adoptionen, at adoptanten er hjemme i de første måneder.

Vi tilsiger velvillig behandling af forslaget som helhed.

Ebba Strange (SF):

Ministeren siger i sin fremsættelsestale, at hun ikke finder tiden inde endnu til en større revision af dagpengeloven. Det er en vurdering. Den kan man være enig i eller ej. Jeg er ikke helt enig, men vi kan jo se på i udvalget, hvor meget vi skal gå i detaljer, nu vi har den på bordet. Jeg synes, det er ganske interessant at få den på bordet her 2 år efter, at den er trådt i kraft. Jeg skal lige bare i flugt nævne et par af de problemer, vi fra mit partis side er stødt på i forbindelse med dagpengeloven.

Det ene drejer sig om de 5 arbejdsgiveruger i begyndelsen af en sygdomsperiode. Det viser sig i praksis, at det ofte skaber en del konflikter på arbejdspladserne, og det får mig til at tænke på, at vi jo nok kommer til at diskutere i udvalget, hvad der egentlig ligger bag de ændringer, ministeren her foreslår. For er det, der er ved at ske, i realiteten det, at vi i højere og højere grad fritager arbejdsgiverne for nogle forpligtelser og lægger udgifterne over på de sociale udvalg? Sådan ser det ud for mig, men jeg er ligesom hr. Bertel Haarder lidt i tvivl om, hvad der egentlig menes med disse ting. Det kan godt være, at det er rigtigt, og det kan godt være,